

Sygn. akt I C 2056/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Radzyńska-Głowacka

Protokolant Sylwia Niżnik

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta (...)

przeciwko M. P.

o zapłatę

I. powództwo oddala w całości;

II. zasądza na rzecz kuratora A. N. kwotę 600,00 zł (trzydzieści złotych) i nakazuje ją wypłacić na jej rzecz Skarbowi Państwa – Kasie Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z zaliczki wpłaconej przez powoda w dniu 4.12.2013 roku i zaksięgowanej pod nr (...)/ (...).

Sygn. akt I C 2056/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 maja 2013 roku miasto (...)wniosło o zasądzenie od pozwanego M. P.kwoty 7.690,28 zł tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu nr (...)w budynku przy Pl. (...)w W., należącego do zasobu lokalowego m.(...).

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwany do dnia 24 maja 2012 roku zajmował bezumownie przedmiotowy lokal i w związku z powyższym, obowiązany był do uiszczenia odszkodowania. Zgodnie z twierdzeniem powoda pozwany nie regulował swoich zobowiązań. Powód wskazał, że na żadaną kwotę 7.690,28 zł składa się należność główna w z tytułu odszkodowania w kwocie oraz rozliczenie mediów w kwocie 6288,58 zł oraz odsetki ustawowe w kwocie 1401,70 zł (obliczone na dzień 31 marca 2013 roku).

Odszkodowanie zdaniem powoda należne jest za okres od 1 listopada 2010 roku do 30 czerwca 2012 roku.

Dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego postanowieniem z dnia 4 września 2013 roku został ustanowiony kurator, który w imieniu pozwanego podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. (protokół rozprawy z dnia 1.04.2014 k. 53).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. zajmował lokal mieszkalny nr (...) w budynku przy Pl. (...) w W. (dowód: umowa najmu – k. 11, aneks do umowy najmu- k.10).

W dniu 24 maja 2010 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w W. dokonał komisyjnego otwarcia lokalu, w wyniku czynności egzekucyjnych, stwierdził, że lokal nie znajduje się we władaniu

pozwanego oraz zabezpieczył lokal przez założenie swoich zamków (dowód: protokół czynności Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w W. z dnia 24 maja 2012 r. – k. 14). W treści protokołu stwierdzono, że już od sierpnia 2010 roku przedmiotowy lokal mieszkalny jest w posiadaniu powoda.

Powód miasto (...)naliczało opłaty za bezumowne korzystanie z lokalu. (dowód: wykaz zaległości za okres 1 listopada 2010 r.- 31 marca 2013 r. k. 7-44, rozliczenia liczników, – k. 45-49 oraz kartoteka konta – k. 50-52).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Dowody te w ocenie Sądu w pełni zasługują na walor wiarygodności, albowiem strony nie kwestionowały prawdziwości złożonych dokumentów. Sąd nie znalazł też żadnych powodów, ażeby z urzędu podważać moc dowodową załączonych przez strony postępowania kserokopii dokumentów. Wobec powyższegostwierdzić należy, że w/w dowody przedstawiają wystarczający materiał do rozstrzygnięcia sporu zwłaszcza, że okoliczności stanowiące kanwę zapadłego orzeczenia okazały się niesporne.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jednolity -Dz.U.2005.31.266) osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie. Odszkodowanie to odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu.

Pozwany bez wątplenia zamieszkiwał w lokalu nr (...)w budynku przy Pl. (...)w W.tytułu prawnego, co zostało wykazane załączonymi do pozwu dokumentami. Kwestią wymagającą analizy był okres, w jakim pozwany zajmował lokal a tym samym okres w którym był zobowiązany do wypłaty należnego odszkodowania. Bezpośrednim okazał się fakt użytkowania lokalu przez pozwanego do sierpnia 2010 roku, brakuje natomiast dowodów na użytkowanie lokalu mieszkalnego po tym okresie.

Na podstawie powołanych wyżej przepisów pozwany obowiązany był więc do uiszczania stosownego odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu do sierpnia 2010 roku.

Wobec podniesionego przez kuratora pozwanego zarzutu przedawnienia Sąd stwierdził na podstawie art. 118 kc, że termin w którym przedawniają się roszczenia z tytułu odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu wynosi trzy lata. Mając na uwadze fakt, że powód wniósł pozew w dniu 5 sierpnia 2013 r. przedawnieniu uległy roszczenia sprzed dnia 5 sierpnia 2010 r.

Ponadto w przedmiotowej sprawie powód dochodził roszczeń za okres w którym był już w posiadaniu lokalu. Od sierpnia 2010 roku ustal stan bezumownego korzystania z lokalu przez pozwanego wskutek porzucenia przez niego lokalu i było to bezsporne.

Dlatego też roszczenie powoda nie jest zasadne o czym Sąd orzekł w punkcie I wyroku, w której oddalił powództwo w całości.

W punkcie II wyroku Sąd przyznał wynagrodzenie kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, którego wysokość została obliczona zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom i pracownikom sądowym za dokonanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz.U.1982.27.197 z późn. zm.)

Z: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć peł. powoda na adres k. 57.